

F. t. L. om midlertidig Hjælp til arbejdsløse.

Det af Folketinget nedsatte Udvalg afgav Betænkning den 7. April 1930, men Forslaget naaede ikke at blive gennemført inden Rigsdagssamlingens Slutning.

Forholdet er da det, at de arbejdsløse, der har opbrugt deres vedtægtsmæssige Understøttelse fra Arbejdsløshedskassen, for Størstedelens Vedkommende nu staar uden Adgang til at faa en særlig Understøttelse og derfor maa være henvist til at søge Hjælp hos Hjælpekassen eller Fattigvæsenet.

Naar det samtidig tages i Betragtning, at Antallet af arbejdsløse allerede nu ligger ikke ubetydeligt over Antallet paa tilsvarende Tidspunkt i de to foregaaende Aar, at Antallet af arbejdsløse, der har opbrugt deres Understøttelse fra Arbejdsløshedskassen, ligeledes er betydeligt og større end i disse Aar, og at alt taler for, at de arbejdsløses Skarer vil forøges i de kommende Maaneder, ikke blot i det Omfang, hvori dette sædvanlig finder Sted i disse Maaneder som Følge af Aarstiden, men herudover, maa det befrygtes paa den ene Side, at et betydeligt Antal af arbejdsløse vil være henvist til at søge Hjælp hos Hjælpekassen eller Fattigvæsenet allerede nu, og paa den anden Side, at Kommunernes Udgifter til Underhold af de arbejdsløse vil vokse meget betydeligt.

Til Belysning af den Stigning i Kommunernes Udgifter til Fattighjælp, som har fundet Sted i de forløbne Aar, skal man oplyse, at disse Udgifter fra 1926—27 til 1928—29 er steget med ca. 3 Mill. Kr., nemlig fra 17,9 Mill. Kr. til 20,9 Mill. Kr., medens Antallet af Hovedpersoner, der har modtaget Fattighjælp med Fattighjælps Virkning, er steget med ca. 8 000. I samme Tidsrum er Hjælpekassernes Udgifter steget med ca. 9,5 Mill. Kr. fra 8,4 Mill. Kr. til 17,9 Mill. Kr.

Under Hensyn til det foran nævnte samt til, at det af Socialministeren i indeværende Rigsdagssamling forelagte Forslag til Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. tidligst kan træde i Kraft den 1. Oktober 1931, og at den Udbygning af Krisefonds-Ordningen, som dette Forslag tilstræber gennemført, saaledes ikke vil kunne faa nogen Betydning for de arbejdsløse i indeværende Vinter, har Ministeriet fundet det nødvendigt, at der skaffes en midlertidig Hjælp til de arbejdsløse, der staar uden Understøttelse, og man forelægger derfor herved nærværende Lovforslag, der tilsigter at løse denne Opgave.

Forelagte Lovforslag m. m.

Dette tænkes gjort derigennem, at der gives Kommunerne Adgang til efter de i Forslaget indeholdte Regler at yde Hjælp til arbejdsløse. Under Hensyn til de under de tidligere Lovforslags Behandling fremsatte Bemærkninger har man ikke ment at burde gaa videre end til at give Kommunerne en Adgang til at yde den i Forslaget omhandlede Hjælp efter Regler, som fastsættes af Kommunalbestyrelsen, i København Magistraten. Det vil ganske vist herved ikke kunne undgaas, at de arbejdsløse kan behandles forskelligt i Kommunerne, dels derigennem, at disse maaske ikke alle vil vedtage at bruge Lovens Bestemmelser, dels derved, at de fastsætter indbyrdes afvigende Regler for Hjælpens Størrelse. Dette vil imidlertid kun kunne undgaas, forsaavidt man vilde gaa saa vidt, at man paabyrder Kommunerne at yde de arbejdsløse den midlertidige Hjælp med bestemte Satser, hvad man i og for sig vilde foretrække, men ikke har anset for politisk gennemførligt.

I den af Folketingets Udvalg under 22. November 1929 afgivne Betænkning over det af Socialministeren den 30. Oktober 1929 fremsatte Lovforslag blev det ganske vist af Repræsentanterne for Partiet Venstre indvendt imod Forslaget, at den dér foreslaaede frie Bestemmelsesret for de enkelte Kommuner vilde medføre en „saa forskelligartet Tilrettelægning i disse, at fornøden Kontrol bliver i overordentlig Grad vanskeliggjort“. Man forstaar imidlertid denne Bemærkning saaledes, at det ikke dermed har været Tanken at udtale Ønsket om, at Kommunernes frie Bestemmelsesret skulde tilsidesættes til Fordel for ensartede Regler for hele Landet, men mere at fremhæve de Vanskeligheder for Kontrollen, som indbyrdes afvigende Regler i de forskellige Kommuner vilde medføre. Igennem Bestemmelserne i det foreliggende Lovforslags § 3, Stk. 1, § 4, Stk. 3, mener man imidlertid at have sikret, dels at der bliver en vis Ensartethed i de almindelige Regler for Understøttelsens Ydelse, dels at Arbejdsløshedsfonden faar Adgang til at føre Tilsyn.

Med Hensyn til Bekostningen ved Lovforslagets Gennemførelse fremgaar det af den som Bilag aftrykte Skrivelse af 8. Januar 1931 fra Direktøren for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen, at Direktøren regner med, at et Maksimumantal af ialt ca. 17 800 arbejdsløse Kassemedlemmer straks vil falde ind under Loven, og at dette Antal vil forøges med ca. 5 000 i hver af Maanederne Marts og April. Her-